

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی هایکو در کتب تحقیقی ادبیات

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 29 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

منوچهر تشکری - دکتری زبان و ادبیات فارسی

سعادت عبدولی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

فاطمه اسماعیلی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

هایکو یک گونه ی ادبی ژاپنی است که از هفده مورا تشکیل شده که این هفده مورا را در سه قسمت پنج تایی، هفت تایی، پنج تایی در پی هم می آورند. هایکو اولین بار توسط شخصی به نام ماسایوکا شیکی در قرن نوزدهم مطرح شد؛ البته برای شناخت هایکو تعاریف نظری خود هایکو کافی نمی باشد، بلکه برای درک عمیق آن، باید تعریف و شناخت درستی از ادبیات و شعر ژاپن داشته باشیم، تا بتوانیم از فواین پولا دین رنگا، نوعی شعر پیوسته ی ژاپنی، عبور کرده و با شناختی درست از تانکا و هایکایی، به هایکو برسیم. از طرفی در ایران، آشنایی با این گونه ی ادبی ژاپنی، نخستین بار توسط احمد شاملو و علی پاشایی در سال 1370 مطرح شد که در ادبیات ما اتفاق تازه ای بود. اما بعد از گذشت دو دهه، هنوز تعریف درست و جامعی از آن در ایران وجود ندارد و با توجه به تعاریف نادرستی که از این گونه ی ادبی شده، گاهی تشخیص آن با دیگر گونه های ادبی مشابه، مشکل است.

کلمات کلیدی:

شعر، ژاپن، هایکو، مورا، رنگا، هایکایی، ماسایوکا شیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753370>

